

24. Misericordias Domini. A lelkesztovábbképzés vasárnapja.JÁRJ MINDENNEK SZORGALMASAN A VÉGÉRE!

Lukács 1,1-4
2 Péter 1,1-11

Egyházunk rendjében e mai vasárnap a lelkesztovábbképzés vasárnapja. Méltó, hogy a gyülekezet e napon hálaadás-sal, könyörgéssel gondoljon a lelkeszerekre. Mert a Lélek sem jó tudomány nélkül. /Pld 19,2/ S ha Isten népe tudomány nélkül való, akkor elvész; aki pedig megveti a tudományt, azt Isten is megveti, hogy "papja" ne legyen. /Hos 4,6/ Alapigénk ezekre tekintettel ad tanítást számunkra. Négy nagy üzenetére figyeljünk.

1. A Jézus Krisztusról szóló evangélium nem elmélet, nem mítosz, hanem történet, amely végbement.

Tagadhatatlan, hogy "mesébe illő" csodaszép történetek vannak az evangéliumokban. Némelyeket ez meg is téveszt. Úgy gondolják, hogy az egész csak dúz fantáziájú emberek elbeszélése, kitalálása. Lukács mindjárt az első mondatnál nem hagy kétséget bennünk aziránt, hogy itt "azoknak az eseményeknek" a "helyes rendben" való elbeszéléséről van szó, "amelyek végbementek". Minden keresztyén tudomány alapja az, hogy a mi hitünk történelmi tényeken nyugszik.

Jó, ha magunkba mélyedünk: nem az-e a baja a mi református keresztyén életünknek is, hogy "szerelmeskedő ének"-ként kezeljük a Jézus Krisztus evangéliumát. Gyönyörködünk benne és közben átutaljuk a mesék világába. Meg kell értenünk, sürgősen meg kell tanulnunk, hogy a Jézus Krisztus evangéliuma mindig esemény, történet: az egyszeri nagy irgalmas ese-